

9. Závěr

Institut dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr je, jak již bylo naznačeno v úvodu, dosti zrádný. Značná část odborné literatury si ve vztahu k němu až překvapivě často odporuje. Najít tedy relevantní výsledek, který by zároveň odpovídal pravděpodobnému úmyslu zákonodárce bylo někdy opravdu problémem. Subsidiární použití pracovního poměru, ač zřejmě má usnadnit užívání dohod v praxi, naopak způsobuje občas nemalé nejasnosti.

Tato práce se snaží komplexně obsáhnout vše, co institut dohod může v praxi nabídnout, a to, jak z hlediska zaměstnance, tak zaměstnavatele. Nevychází přitom pouze z ustanovení ZP věnované striktně těmto dohodám, ale snaží se o prezentování celé úpravy dohod jak vyplývá ze ZP. Osoba nedotčená pracovním právem se totiž většinou dovidá o možnostech aplikace některých dalších práv a povinností v dohodách (např. konkurenční doložky) až prostřednictvím různých komentářů k ZP, popřípadě jiné odborné literatury, protože samotný odkaz na úpravu pracovního poměru je pro ni až příliš obecný. Typicky zkušební doba nebo překážky na straně zaměstnavatele, které i odborné literatuře činí dodnes určité problémy. Na druhou stranu kritika je vždy na věci to nejjednodušší, těžší už je navrhnout úpravu tak, aby byla jasná, srozumitelná a přehledná.

V této práci je nastíněno hodně takových problematických pasáží a také řada z nich zde zmíněna ani není. Důvodem je, že někdy prostě relevantní výsledek nebylo možné nalézt, bylo by na to potřeba mnohem více prostoru než je v této diplomové práci umožněno. Přesto je třeba poukázat na to, že dohody jsou i nadále potřebným institutem, který na řadě míst je prakticky nenahraditelný. Může k tomu jako příklad posloužit kapitola věnovaná brigádám studentů a nepravidelné výpomoci.